

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 221

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος
25 Ιουνίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 221/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 221/02	Υπόθεση C-24/18: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) στις 8 Ιανουαρίου 2018 — Bán István κατά KP 2000 Kft., Kovács Edit	2
2018/C 221/03	Υπόθεση C-75/18: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 6 Φεβρουαρίου 2018 — Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	2
2018/C 221/04	Υπόθεση C-126/18: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 16 Φεβρουαρίου 2018 — Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2018/C 221/05	Υπόθεση C-173/18: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 6 Μαρτίου 2018 — FS κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	5
2018/C 221/06	Υπόθεση C-183/18: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku στις 9 Μαρτίου 2018 — Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) κατά Bank BGŻ BNP Paribas S.A. με έδρα το Gdańsk	5

EL

2018/C 221/07	Υπόθεση C-189/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 13 Μαρτίου 2018 — Glencore Agriculture Hungary κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	6
2018/C 221/08	Υπόθεση C-195/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Πολωνία) στις 19 Μαρτίου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά B.S.	7
2018/C 221/09	Υπόθεση C-220/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Γερμανία) στις 27 Μαρτίου 2018 — ML	8
2018/C 221/10	Υπόθεση C-222/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 28 Μαρτίου 2018 — VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. κατά Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	9
2018/C 221/11	Υπόθεση C-231/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Oldenburg (Γερμανία) στις 3 Απριλίου 2018 — Διαδικασία για την επιβολή προστίμου εις βάρος του NK	10
2018/C 221/12	Υπόθεση C-259/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Ισπανία) στις 11 Απριλίου 2018 — Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. κατά Asendia Spain, S.L.U.	11
2018/C 221/13	Υπόθεση C-272/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 20 Απριλίου 2018 — Verein für Konsumenteninformation κατά TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG	11
2018/C 221/14	Υπόθεση C-275/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 23 Απριλίου 2018 — Milan Vinš κατά Odvolací finanční ředitelství	12
2018/C 221/15	Υπόθεση C-304/18: Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	13

Γενικό Δικαστήριο

2018/C 221/16	Υπόθεση T-431/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — Distillerie Bonollo κ.λπ. κατά Συμβουλίου {Ντάμπινγκ — Εισαγωγές τρυγικού οξέος καταγωγής Κίνας — Τροποποίηση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ — Μερική ενδιάμεση επανεξέταση — Προσφυγή ακυρώσεως — Προϋπόθεση η πράξη να αφορά άμεσα και ατομικά τον προσφεύγοντα — Παραδεκτό — Καθορισμός της κανονικής αξίας — Κατασκευασμένη κανονική αξία — Μεταβολή της σχετικής μεθόδου — Ατομική μεταχείριση — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', και άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 [νυν άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', και άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036] — Καθορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως}	15
2018/C 221/17	Υπόθεση T-241/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2018 — El Corte Inglés κατά EUIPO — WE Brand (EW) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης EW — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης WE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	16
2018/C 221/18	Υπόθεση T-574/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — ΗΚ κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Σύνταξη επιζώντος — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Προϋπόθεση περί αρχαιότητας του γάμου — Μη έγγραφη σχέση συμβιώσεως — Άρθρο 17, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού)	16

2018/C 221/19	Υπόθεση T-653/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — Μάλτα κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που έχει στην κατοχή της η Επιτροπή — Έγγραφα προερχόμενα από κράτος μέλος — Έγγραφα που αντηλλάγησαν στο πλαίσιο του συστήματος ελέγχου της τηρήσεως των κανόνων των κοινής αλιευτικής πολιτικής — Άρθρο 113 του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 — Πρόσβαση του κοινού κατόπιν αιτήσεως υποβληθείσας από μη κυβερνητική οργάνωση — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ειλικρινής συνεργασία — Επιλογή της νομικής βάσεως]	17
2018/C 221/20	Υπόθεση T-662/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — Gall Pharma κατά EUIPO — Pfizer (Styriagra) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Styriagra — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VIAGRA — Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	18
2018/C 221/21	Υπόθεση T-721/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2018 — Luxottica Group κατά EUIPO — Chen (BeyBeni) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BeyBeni — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα Ray-Ban — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Προσβολή της φήμης — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	18
2018/C 221/22	Υπόθεση T-2/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — J.-M.-E.V. e hijos κατά EUIPO — Masi (MASSI) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MASSI — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα MASI — Άρθρο 56, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 63, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Ουσιαστικό δεδικασμένο — Άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001] — Παγκοίνως γνωστό σήμα κατά την έννοια του άρθρου 6α της Συμβάσεως των Παρισίων}	19
2018/C 221/23	Υπόθεση T-34/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2018 — Skyleader κατά EUIPO — Sky International (SKYLEADER) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SKYLEADER — Μη συνεκτίμηση αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων — Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001] — Κανόνας 40, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 [νυν άρθρο 19, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430]}	20
2018/C 221/24	Υπόθεση T-187/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2018 — Bernard Krone Holding κατά EUIPO (Mega Liner) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Mega Liner — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001)}	21
2018/C 221/25	Υπόθεση T-188/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2018 — Bernard Krone Holding κατά EUIPO (Coil Liner) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Coil Liner — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001)}	21

2018/C 221/26	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-193/17, T-194/17 και T-195/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — CeramTec κατά EUIPO — C5 Medical Werks (Σχήμα τμήματος πρόδεσης ισχίου κ.λπ.) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας — Τρισδιάστατο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σχήμα τμήματος πρόδεσης ισχίου — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει τμήμα πρόδεσης ισχίου — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνιστάμενο σε απόχρωση του ροζ — Ανάκληση των αιτήσεων κήρυξης ακυρότητας και περάτωση των διαδικασιών κήρυξης ακυρότητας — Προσφυγή του δικαιούχου του σήματος με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων περάτωσης — Απαράδεκτο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Άρθρο 59 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 67 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	22
2018/C 221/27	Υπόθεση T-200/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — SB κατά EUIPO (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Σύμβαση ορισμένου χρόνου — Απόφαση περί μη ανανέωσης — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Υποχρέωση αιτιολόγησως — Υποχρέωση επιμέλειας — Δυσμενής διάκριση λόγω ηλικίας)	23
2018/C 221/28	Υπόθεση T-463/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — Raise Conseil κατά EUIPO — Raizers (RAISE) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης RAISE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα λόγω χρήσης — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) — Άρθρο 52, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 59, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2017/1001)}	23
2018/C 221/29	Υπόθεση T-354/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Απριλίου 2018 — Allergopharma κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που προβλέπει τη χορήγηση απαλλαγής από την έκπτωση του παρασκευαστή για ορισμένα φαρμακευτικά προϊόντα — Απόφαση που χαρακτηρίζει καθεστώς ενισχύσεων συμβατό με την εσωτερική αγορά — Πράξη που δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Απαράδεκτο)	24
2018/C 221/30	Υπόθεση T-916/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2018 — Winkler κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταφορά εθνικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Πρόταση αναγνώρισης συντάξιμων ετών — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Μη βλαπτική πράξη — Προδήλως απαράδεκτο)	25
2018/C 221/31	Υπόθεση T-234/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — Siberian Vodka κατά EUIPO — Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα DIAMOND ICE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης DIAMOND CUT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος}	25
2018/C 221/32	Υπόθεση T-298/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Απριλίου 2018 — Iordăchescu κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου κ.λπ. (Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 2014/40/ΕΕ — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμο — Αγωγή αποζημιώσεως — Εισαγωγικό δικόγραφο — Μη τήρηση του απαιτούμενου τύπου — Απαράδεκτο — Αναρμοδιότητα)	26
2018/C 221/33	Υπόθεση T-203/18 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — VQ κατά ΕΚΤ [Ασφαλιστικά μέτρα — Οικονομική και νομισματική πολιτική — Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων — Καθήκοντα που ανατίθενται στην ΕΚΤ βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 — Εξουσίες της ΕΚΤ — Ειδικές εποπτικές εξουσίες — Διοικητικές κυρώσεις — Δημοσίευση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]	27
2018/C 221/34	Υπόθεση T-230/18 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2018 — Czarnecki κατά Κοινοβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα — Θεσμικό δικαίο — Αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Απόφαση του Κοινοβουλίου περί τερματισμού της θητείας Αντιπροέδρου — Αίτηση λήψης προσωρινών μέτρων — Διαταγή — Απαράδεκτο)	27

2018/C 221/35	Υπόθεση T-186/18: Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2018 — Abaco Energy κ.λπ. κατά Επιτροπής	28
2018/C 221/36	Υπόθεση T-224/18: Προσφυγή-αγωγή της 11ης Απριλίου 2018 — PV κατά Επιτροπής	29
2018/C 221/37	Υπόθεση T-225/18: Προσφυγή-αγωγή της 1ης Απριλίου 2018 — Manéa κατά CdT	31
2018/C 221/38	Υπόθεση T-237/18: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2018 — Martini-Sportswear κατά EUIPO — Olympique de Marseille (M)	32
2018/C 221/39	Υπόθεση T-251/18: Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2018 — IFSUA κατά Συμβουλίου	33
2018/C 221/40	Υπόθεση T-257/18: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2018 — Iberpotash κατά Επιτροπής	34
2018/C 221/41	Υπόθεση T-259/18: Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2018 — Zakłady Chemiczne «Siarkopol» Tarnobrzeg κατά EUIPO — EuroChem Agro (Unifoska)	35
2018/C 221/42	Υπόθεση T-264/18: Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2018 — Gruppo Armonie κατά EUIPO (mo.da) . .	36
2018/C 221/43	Υπόθεση T-272/18: Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2018 — EBM Technologies κατά EUIPO (MobiPACS)	36
2018/C 221/44	Υπόθεση T-278/18: Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2018 — Nemius Group κατά EUIPO (DENTALDISK) . .	37

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2018/C 221/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 211 της 18.6.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 200 της 11.6.2018

EE C 190 της 4.6.2018

EE C 182 της 28.5.2018

EE C 166 της 14.5.2018

EE C 161 της 7.5.2018

EE C 152 της 30.4.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ουγγαρία)
στις 8 Ιανουαρίου 2018 — Bán István κατά KP 2000 Kft., Kovács Edit**

(Υπόθεση C-24/18)

(2018/C 221/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Bán István

Εναγόμενες: KP 2000 Kft., Kovács Edit

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστά η ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας παύει αυτοδικαίως — και άνευ χρηματικής αποζημίωσης — το δικαίωμα χρήσεως που έχει συσταθεί σε γεωργική ή δασική έκταση, όταν ένας νέος κύριος αποκτά, στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως, το ακίνητο επί του οποίου υφίσταται το δικαίωμα χρήσεως και ο χρήστης της εκτάσεως δεν έχει λάβει, για την εν λόγω έκταση, ενίσχυση για την ανάπτυξη της υπαίθρου χρηματοδοτούμενη από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή από τον εθνικό προϋπολογισμό, η οποία εξαρτάται από την υποχρέωση χρήσεως της εκτάσεως για ορισμένη περίοδο καθοριζόμενη από τον νόμο, περιορισμό αντίθετο προς τα άρθρα 49 και 63 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ουγγαρία) στις 6 Φεβρουαρίου 2018 — Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. κατά Nemzeti
Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Υπόθεση C-75/18)

(2018/C 221/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Καθή: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 49 ΣΛΕΕ, 54 ΣΛΕΕ, 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ την έννοια ότι προσκρούει σε αυτές εθνικό μέτρο στο πλαίσιο του οποίου η εθνική νομοθεσία (νόμος περί ειδικού φόρου επί των τηλεπικοινωνιών) έχει ως αποτέλεσμα ότι οι αλλοδαποί υποκείμενοι στον φόρο επωμίζονται την ουσιαστική φορολογική επιβάρυνση, συνιστά δε το αποτέλεσμα αυτό έμμεση δυσμενή διάκριση;
- 2) Προσκρούει στα άρθρα 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει φορολογική υποχρέωση βάσει προοδευτικού φορολογικού συντελεστή επί του κύκλου εργασιών και αποτελεί η υποχρέωση αυτή έμμεση δυσμενή διάκριση, αν έχει ως αποτέλεσμα ότι την ουσιαστική φορολογική επιβάρυνση, στα πιο υψηλά της κλιμάκια, επωμίζονται κυρίως οι αλλοδαποί υποκείμενοι στον φόρο; Αποτελεί το αποτέλεσμα αυτό απαγορευόμενη κρατική ενίσχυση;
- 3) Έχει το άρθρο 401 της οδηγίας ΦΠΑ ⁽¹⁾ την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνική νομοθεσία η οποία έχει ως αποτέλεσμα τη δυσμενή διάκριση μεταξύ αλλοδαπών και ημεδαπών υποκείμενων στον φόρο, και περαιτέρω πρέπει ο ειδικός φόρος να χαρακτηρίζεται ως φόρος επί του κύκλου εργασιών, δηλαδή πρέπει να χαρακτηρίζεται φόρος επί του κύκλου εργασιών συμβατός με την οδηγία ΦΠΑ, ή είναι ασύμβατος προς την εν λόγω οδηγία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 16 Φεβρουαρίου 2018 — Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-126/18)

(2018/C 221/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Καθή: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και συγκεκριμένα προς την οδηγία 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: οδηγία περί ΦΠΑ) (και ιδίως προς το άρθρο της 183), καθώς και προς τις αρχές της αποτελεσματικότητας, του άμεσου αποτελέσματος και της ισοδυναμίας η δικαστική πρακτική κράτους μέλους δυνάμει της οποίας, κατά την εξέταση των διατάξεων σχετικά με τους τόκους υπερημερίας, θεωρείται ότι η εθνική φορολογική αρχή δεν έχει ενεργήσει παρανόμως (δια παραλείψεως), -ήτοι δεν έχει περιέλθει σε κατάσταση υπερημερίας ως προς μη ανακτήσιμο φόρο προστιθέμενης αξίας (στο εξής: ΦΠΑ) [...] ο οποίος αντιστοιχεί σε αγορές εκ μέρους των υποκείμενων στον φόρο που δεν έχουν εξοφληθεί- για τον λόγο ότι κατά τον χρόνο εκδόσεως της απόφασης από την εθνική φορολογική αρχή, ήταν σε ισχύ εθνική κανονιστική ρύθμιση που αντέβαινε στο δίκαιο της Ένωσης, ενώ το Δικαστήριο απεφάνθη μεταγενεστέρως ότι η προβλεπόμενη σε αυτήν προϋπόθεση δεν ήταν συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης; Με τον τρόπο αυτόν, η εθνική πρακτική δεχόταν ως οιονεί συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης την εφαρμογή της εν λόγω προϋποθέσεως που αντέβαινε στο δίκαιο της Ένωσης άχρι της τυπικής καταργήσεώς της από τον εθνικό νομοθέτη.

- 2) Συνάδουν προς το δίκαιο της Ένωσης και συγκεκριμένα προς την οδηγία περί ΦΠΑ (και ιδίως προς το άρθρο 183), καθώς και προς τις αρχές της ισοδυναμίας, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας η νομοθεσία και η πρακτική κράτους μέλους που διακρίνουν, κατά την εξέταση των διατάξεων περί των τόκων υπερημερίας, μεταξύ του εάν η εθνική φορολογική αρχή παρέλειψε, συμμορφούμενη προς τις σχετικές εθνικές διατάξεις οι οποίες κατά τα λοιπά αντέκλειστο στο δίκαιο της Ένωσης, να επιστρέψει τον φόρο και του εάν, αντιθέτως, παρέλειψε να επιστρέψει τον εν λόγω φόρο παραβιάζοντας τις σχετικές εθνικές διατάξεις, ενώ επίσης προβλέπουν, όσον αφορά το ποσό των δεδουλευμένων τόκων επί του ΦΠΑ, για την επιστροφή του οποίου δεν παρέχεται δυνατότητα αξιώσεως εντός εύλογης προθεσμίας συνεπεία εθνικής ρυθμίσεως που κρίθηκε από το Δικαστήριο αντίθετη με το δίκαιο της Ένωσης, δύο χωριστές περιόδους, κατά τρόπον ώστε,
- κατά την πρώτη περίοδο, οι υποκείμενοι στον φόρο να δικαιούνται μόνον την εισπραξη τόκων υπερημερίας που αντιστοιχούν στο βασικό επιτόκιο της κεντρικής τράπεζας, λαμβανομένου υπόψη ότι, δεδομένου ότι η συγγκριτική νομοθετική ρύθμιση που αντέβαινε στο δίκαιο της Ένωσης ήταν ακόμα σε ισχύ, οι συγγκριτικές φορολογικές αρχές δεν ενήργησαν παρανόμως αρνούμενες να εγκρίνουν, εντός εύλογης προθεσμίας, την επιστροφή του ΦΠΑ που αναγραφόταν στα τιμολόγια, ενώ
 - κατά τη δεύτερη περίοδο θεσπίζεται υποχρέωση καταβολής τόκου με βάση το διπλάσιο του βασικού επιτοκίου της κεντρικής τράπεζας —το οποίο εφαρμόζεται εξάλλου στις περιπτώσεις υπερημερίας στο πλαίσιο της έννομης τάξεως του οικείου κράτους μέλους— αποκλειστικά όσον αφορά την καθυστερημένη πληρωμή των τόκων υπερημερίας που αντιστοιχούν στην πρώτη περίοδο;
- 3) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και ιδίως προς το άρθρο 183 της οδηγίας περί ΦΠΑ καθώς και προς την αρχή της αποτελεσματικότητας η πρακτική κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία η ημερομηνία ενάρξεως της τοκοφορίας όσον αφορά τους τόκους υπερημερίας (ανατοκισμός ή τόκοι τόκων), οι οποίοι έχουν καταστεί απαιτητοί δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους περί καθυστερημένης καταβολής των τόκων υπερημερίας επί του φόρου που παρακρατήθηκε κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης (τόκων επί ΦΠΑ οι οποίοι εν προκειμένω αποτελούν το κεφάλαιο), δεν είναι η αρχική ημερομηνία κατά την οποία κατέστησαν απαιτητοί οι τόκοι επί του ΦΠΑ, αλλά μεταγενέστερο χρονικό σημείο, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του γεγονότος ότι το αίτημα καταβολής τόκων σχετικά με φόρους που παρακρατήθηκαν και δεν επιστράφηκαν κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης είναι δικαίωμα το οποίο απορρέει άμεσα από το ίδιο το δίκαιο της Ένωσης
- 4) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και ιδίως προς το άρθρο 183 της οδηγίας ΦΠΑ και προς την αρχή της αποτελεσματικότητας, η πρακτική κράτους μέλους δυνάμει της οποίας ο υποκείμενος στον φόρο οφείλει να υποβάλει χωριστή αίτηση στην περίπτωση που απαιτεί την καταβολή ληξιπρόθεσμων τόκων λόγω υπερημερίας της φορολογικής αρχής, ενώ σε άλλες περιπτώσεις που προβάλλεται η απαίτηση καταβολής τόκων υπερημερίας δεν είναι αναγκαία η υποβολή μιας τέτοιας χωριστής αιτήσεως εκ του λόγου ότι οι τόκοι αναγνωρίζονται αυτεπαγγέλτως;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως προς το άρθρο 183 της οδηγίας ΦΠΑ και προς την αρχή της αποτελεσματικότητας η πρακτική κράτους μέλους δυνάμει της οποίας η καταβολή τόκων ανατοκισμού (τόκοι τόκων) λόγω καθυστερημένης πληρωμής των τόκων επί του φόρου που έχει παρακρατηθεί κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης με βάση σχετική κρίση του Δικαστηρίου (τόκων επί ΦΠΑ οι οποίοι εν προκειμένω αποτελούν το κεφάλαιο), διατάσσεται μόνον εάν ο υποκείμενος στον φόρο υποβάλει ειδικό αίτημα με το οποίο δεν ζητείται συγκεκριμένα η καταβολή των τόκων, αλλά το ποσό του φόρου που αντιστοιχεί στις αγορές που δεν έχουν εξοφληθεί, ο οποίος οφειλόταν ακριβώς κατά την ημερομηνία της καταργήσεως της εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως του κράτους μέλους που αντέκειτο στο δίκαιο της Ένωσης κατά την οποία έπρεπε να παρακρατείται ο ΦΠΑ λόγω αυτής της μη γενόμενης πληρωμής, καίτοι έχουν ήδη καταστεί απαιτητοί, αλλά δεν έχουν ακόμη καταβληθεί, οι τόκοι επί του ΦΠΑ που αποτελούν τη βάση της αξιώσεως περί καταβολής τόκων ανατοκισμού όσον αφορά τις προγενέστερες της υποβολής του ειδικού αιτήματος περιόδους υποβολής δηλώσεων;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και ιδίως προς το άρθρο 183 της οδηγίας ΦΠΑ και προς την αρχή της αποτελεσματικότητας η πρακτική κράτους μέλους που έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια δικαιώματος εισπράξεως των τόκων ανατοκισμού (τόκοι τόκων) λόγω καθυστερημένης πληρωμής των τόκων επί του φόρου που έχει παρακρατηθεί κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης βάσει σχετικής κρίσεως του Δικαστηρίου (τόκων επί ΦΠΑ οι οποίοι εν προκειμένω αποτελούν το κεφάλαιο), όσον αφορά τα αιτήματα καταβολής τόκων επί του ΦΠΑ οι οποίοι δεν ενέπιπταν στην περίοδο υποβολής δηλώσεως του ΦΠΑ που επηρεάζεται από την ταχθείσα αποκλειστική προθεσμία για την υποβολή του ειδικού αιτήματος, για τον λόγο ότι οι εν λόγω τόκοι είχαν καταστεί απαιτητοί σε προγενέστερο χρόνο;
- 7) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και ιδίως προς το άρθρο 183 της οδηγίας ΦΠΑ (λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την αρχή της αποτελεσματικότητας και τον χαρακτήρα του δικαιώματος που έχει η αξίωση καταβολής τόκων για φόρους που δεν επιστράφηκαν αδικαιολογήτως) η πρακτική κράτους μέλους που στερεί οριστικώς από τον υποκείμενο στον φόρο την δυνατότητα απαιτήσεως τόκων επί φόρου που παρακρατήθηκε με βάση εθνική ρύθμιση η οποία στη συνέχεια κρίθηκε αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης και η οποία απαγόρευε την αναζήτηση του ΦΠΑ σε σχέση με συγκεκριμένες αγορές μη εξοφληθείσες, με αποτέλεσμα

- η εν λόγω πρακτική να οδηγεί στην απόρριψη της απαίτησως για καταβολή τόκων ως αβάσιμης ενόσω ήταν δυνατή η προβολή αξιώσεως [επιστροφής] του σχετικού φόρου, την οποία απέρριψε η φορολογική αρχή επικαλούμενη την τότε ισχύουσα διάταξη που στη συνέχεια κρίθηκε αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης (για τον λόγο ότι η φορολογική αρχή δεν είχε περιέλθει σε κατάσταση υπερημερίας και είχε απλώς περιοριστεί στην εφαρμογή του ισχύοντος δικαίου),
 - και, στη συνέχεια, επικαλούμενη την παραγραφή της σχετικής αξιώσεως, όταν είχε καταργηθεί στην εσωτερική έννομη τάξη η διάταξη που κρίθηκε αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης η οποία περιόριζε το δικαίωμα επιστροφής;
- 8) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και συγκεκριμένα προς το άρθρο 183 της οδηγίας περί ΦΠΑ και προς την αρχή της αποτελεσματικότητας η πρακτική κράτους μέλους δυνάμει της οποίας η δυνατότητα του υποκείμενου στον φόρο να απαιτήσει την καταβολή τόκων υπερημερίας που οφείλονται επί των τόκων του ΦΠΑ (κεφάλαιο) ο οποίος δεν είχε επιστραφεί κατά την ημερομηνία που είχε καταστεί αρχικά απαιτητός, εξαιτίας εθνικής νομοθετικής ρυθμίσεως που στη συνέχεια κρίθηκε αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης, εξαρτάται, για το σύνολο του χρονικού διαστήματος μεταξύ του 2005 και του 2011, από το εάν ο υποκείμενος στον φόρο δύναται επί του παρόντος να αιτηθεί την επιστροφή του ΦΠΑ που αντιστοιχεί στην περίοδο κατά την οποία δηλώθηκε ο εν λόγω φόρος κατά τη διάρκεια της οποίας καταργήθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη η επίμαχη διάταξη που αντικείται στο δίκαιο της Ένωσης (Σεπτέμβριος 2011), καίτοι η καταβολή των τόκων επί του ΦΠΑ (κεφάλαιο) δεν είχε πραγματοποιηθεί πριν από την ως άνω ημερομηνία ούτε πραγματοποιήθηκε μεταγενεστέρως, πριν από την προβολή της σχετικής αξιώσεως ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων;

(¹) EE L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 6 Μαρτίου 2018 — FS κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-173/18)

(2018/C 221/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: FS

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να ερμηνευθεί το δίκαιο της Ένωσης υπό την έννοια ότι η φορολογική αρχή δεν μπορεί να αποκλείσει τη δυνατότητα υποκείμενου στον φόρο να επιλέξει την απαλλαγή για τις μικρές επιχειρήσεις στο πλαίσιο εκ των υστέρων φορολογικού ελέγχου;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku στις 9 Μαρτίου 2018 — Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) κατά Bank BGŻ BNP Paribas S.A. με έδρα το Gdańsk

(Υπόθεση C-183/18)

(2018/C 221/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούν: Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Καθή: Bank BGŻ BNP Paribas S.A. με έδρα το Gdańsk

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 1, στοιχείο α΄, το άρθρο 9, παράγραφος 3, και το άρθρο 20, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο β΄, της αποφάσεως-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών ⁽¹⁾, την έννοια ότι διαβιβασθείσα προς εκτέλεση απόφαση με την οποία επιβλήθηκε χρηματική ποινή σε νομικό πρόσωπο πρέπει να εκτελεστεί στο κράτος εκτέλεσεως ακόμη και όταν οι εθνικές διατάξεις που μεταφέρουν στο εσωτερικό δικαιο του κράτους αυτού την ως άνω απόφαση-πλαίσιο δεν προβλέπουν τη δυνατότητα εκτέλεσεως χρηματικής ποινής κατά νομικού προσώπου;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Πρέπει ο όρος «νομικό πρόσωπο» του άρθρου 1, στοιχείο α΄, και του άρθρου 9, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ να ερμηνευθεί
 - α) σύμφωνα με τις διατάξεις του κράτους εκδόσεως (άρθρο 1, στοιχείο γ΄),
 - β) σύμφωνα με τις διατάξεις του κράτους εκτέλεσεως (άρθρο 1, στοιχείο δ΄) ή
 - γ) ως αυτοτελής έννοια του δικαίου της Ένωσης

με συνέπεια να καλύπτει ακόμη και υποκατάστημα νομικού προσώπου, παρά το γεγονός ότι το υποκατάστημα αυτό στερείται νομικής προσωπικότητας στο κράτος εκτέλεσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 76, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 13 Μαρτίου 2018 — Glencore Agriculture Hungary κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-189/18)

(2018/C 221/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Καθή: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι διατάξεις της οδηγίας ΦΠΑ ⁽¹⁾, καθώς και, στο βαθμό που τις αφορούν, η θεμελιώδης αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους και εθνική πρακτική, η οποία βασίζεται σε αυτήν, δυνάμει των οποίων οι διαπιστώσεις, στο πλαίσιο ελέγχου των μερών της έννομης σχέσεως (σύμβαση, συναλλαγή) που αποτελεί αντικείμενο φορολογικής υποχρεώσεως, στις οποίες προβαίνει η φορολογική αρχή κατόπιν διαδικασίας που εφαρμόστηκε έναντι ενός εκ των μερών της εν λόγω έννομης σχέσεως (του εκδότη των τιμολογίων στην κύρια υπόθεση) και περιλαμβάνουν τον επαναχαρακτηρισμό της έννομης σχέσεως, πρέπει να λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη από τη φορολογική αρχή σε περίπτωση ελέγχου του άλλου μέρους της έννομης σχέσεως (του λήπτη των τιμολογίων στην κύρια υπόθεση), δεδομένου ότι το άλλο μέρος της έννομης σχέσεως δεν έχει κανένα δικαίωμα, ιδίως τα δικαιώματα που σχετίζονται με την ιδιότητα του μετέχοντος στη διαδικασία, στην αρχική διαδικασία ελέγχου;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως του Δικαστηρίου επί του πρώτου ερωτήματος, αντίκεινται οι διατάξεις της οδηγίας ΦΠΑ, καθώς και, στο βαθμό που τις αφορούν, η θεμελιώδης αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, σε εθνική πρακτική η οποία επιτρέπει διαδικασία όπως είναι η περιγραφόμενη στο πρώτο ερώτημα, με συνέπεια το άλλο μέρος της έννομης σχέσεως (ο λήπτης των τιμολογίων) να μην έχει, στην αρχική διαδικασία ελέγχου, τα δικαιώματα που σχετίζονται με την ιδιότητα του μετέχοντος στη διαδικασία, και, εξ αυτού του λόγου, να μην μπορεί περαιτέρω να ασκήσει δικαίωμα προσφυγής στο πλαίσιο διαδικασίας ελέγχου της οποίας οι διαπιστώσεις πρέπει να λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη από τη φορολογική αρχή για τη διαδικασία ελέγχου αναφορικά με τη φορολογική υποχρέωση του άλλου μέρους και μπορούν να χρησιμοποιηθούν εις βάρος του τελευταίου, δεδομένου ότι η φορολογική αρχή δεν θέτει στη διάθεση του άλλου μέρους τον σχετικό φάκελο του ελέγχου που διενεργήθηκε έναντι του πρώτου μέρους της έννομης σχέσεως (του εκδότη των τιμολογίων), ιδίως τα στοιχεία που τεκμηριώνουν τις διαπιστώσεις, τα πρακτικά και τις διοικητικές αποφάσεις, αλλά του κοινοποιεί μόνον ένα τμήμα, με τη μορφή περίληψης, μη γνωστοποιώντας έτσι τον φάκελο στο άλλο μέρος παρά μόνον εμμέσως, προβαίνοντας σε επιλογή βάσει κριτηρίων τα οποία έκρινε κατάλληλα και επί των οποίων το άλλο μέρος δεν μπορεί να ασκήσει κανέναν έλεγχο;
- 3) Πρέπει οι διατάξεις της οδηγίας ΦΠΑ, καθώς και, στο βαθμό που τις αφορούν, η θεμελιώδης αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους και εθνική πρακτική, η οποία βασίζεται σε αυτήν, δυνάμει των οποίων οι διαπιστώσεις, στο πλαίσιο ελέγχου των μερών της έννομης σχέσεως, που αποτελεί αντικείμενο φορολογικής υποχρέωσης, στις οποίες προβαίνει η φορολογική αρχή κατόπιν διαδικασίας που εφαρμόστηκε έναντι του εκδότη των τιμολογίων και περιλαμβάνουν τη διαπίστωση ότι ο εν λόγω εκδότης έχει συμμετάσχει σε ενεργητική φορολογική απάτη, πρέπει να λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη από τη φορολογική αρχή σε περίπτωση ελέγχου του λήπτη των τιμολογίων, δεδομένου ότι ο εν λόγω λήπτης δεν διαθέτει, στη διαδικασία ελέγχου που διενεργείται έναντι του εκδότη, τα δικαιώματα που σχετίζονται με την ιδιότητα του μετέχοντος στη διαδικασία και, εξ αυτού του λόγου, δεν μπορεί περαιτέρω να ασκήσει δικαίωμα προσφυγής στο πλαίσιο διαδικασίας ελέγχου της οποίας οι διαπιστώσεις πρέπει να λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη από τη φορολογική αρχή για τη διαδικασία ελέγχου αναφορικά με τη φορολογική υποχρέωση του λήπτη και μπορούν να χρησιμοποιηθούν εις βάρος του τελευταίου, και δεδομένου ότι [η φορολογική αρχή] δεν θέτει στη διάθεση του λήπτη τον σχετικό φάκελο του ελέγχου που διενεργήθηκε έναντι του εκδότη, ιδίως τα στοιχεία που τεκμηριώνουν τις διαπιστώσεις, τα πρακτικά και τις διοικητικές αποφάσεις, αλλά του κοινοποιεί μόνον ένα τμήμα, με τη μορφή περίληψης, μη γνωστοποιώντας έτσι τον φάκελο στον λήπτη παρά μόνον εμμέσως, προβαίνοντας σε επιλογή βάσει κριτηρίων τα οποία έκρινε κατάλληλα και επί των οποίων ο εν λόγω λήπτης δεν μπορεί να ασκήσει κανέναν έλεγχο;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Πολωνία) στις 19 Μαρτίου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά B.S.

(Υπόθεση C-195/18)

(2018/C 221/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Μετέχοντες στην υπόθεση της κύριας δίκης

B.S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 2 της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων καταναλώσεως που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο ⁽²⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα προϊόν, για την παραγωγή του αρχικού ζυθογλεύκους του οποίου χρησιμοποιήθηκαν εκχυλίσματα βύνης, σιρόπι γλυκόζης, κτρικό οξύ και νερό, δύναται να θεωρηθεί μπίρα από βύνη υπαγόμενη στον κωδικό ΣΟ 2203 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας ακόμη και στην περίπτωση που τα περιεχόμενα στο ζυθογλεύκος αβυνοποιητά συστατικά υπερτερούν από τα βυνοποιημένα και το σιρόπι γλυκόζης προστέθηκε στο ζυθογλεύκος πριν από τη διαδικασία ζυμώσεώς του, και βάσει ποιων κριτηρίων πρέπει να γίνεται ο καθορισμός της αναλογίας βυνοποιημένων και αβυνοποιητών συστατικών στο αρχικό ζυθογλεύκος, ούτως ώστε το παραγόμενο προϊόν να υπάγεται ως μπίρα στον κωδικό ΣΟ 2203;

⁽¹⁾ ΕΕ L 316, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 256, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen* (Γερμανία) στις 27 Μαρτίου 2018 — ML

(Υπόθεση C-220/18)

(2018/C 221/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κατηγορούμενος: ML

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποια επιρροή ασκεί, στο πλαίσιο της ερμηνείας των προαναφερθεισών διατάξεων ⁽¹⁾, η παροχή στους κρατούμενους στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος μέσω ένδικης προστασίας αναφορικά με τις συνθήκες κράτησής τους;
 - α) Πρέπει, οσάκις οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης του εντάλματος διαθέτουν στοιχεία που αποδεικνύουν την ύπαρξη, όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών οι οποίες αφορούν ορισμένες ομάδες προσώπων ή ορισμένα κέντρα κράτησης, να αποκλείεται, λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθεισών διατάξεων, η ύπαρξη πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης του κατηγορούμενου σε περίπτωση έκδοσής του, καθιστώντας ανεπίτρεπτη την έκδοση αυτή, για τον λόγο και μόνον ότι έχουν θεοπιστεί τέτοια μέσα παροχής ένδικης προστασίας, χωρίς να απαιτείται περαιτέρω έλεγχος των συγκεκριμένων συνθηκών κράτησης;
 - β) Έχει στο πλαίσιο αυτό σημασία το γεγονός ότι, αναφορικά με αυτά τα μέσα παροχής ένδικης προστασίας, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έκρινε ότι δεν υπάρχουν στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι τα μέσα αυτά δεν προσφέρουν στους κρατούμενους ρεαλιστικές προοπτικές για τη βελτίωση των ανάρμοστων συνθηκών κράτησης;
- 2) Σε περίπτωση που, σύμφωνα με την απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, μόνη η ύπαρξη τέτοιων μέσω ένδικης προστασίας των κρατούμενων δεν είναι ικανή, χωρίς περαιτέρω έλεγχο των συγκεκριμένων συνθηκών κράτησης στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος από τις δικαστικές αρχές εκτέλεσης, να αποκλείσει την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης του κατηγορούμενου;
 - α) Πρέπει να ερμηνεύονται οι προαναφερθείσες διατάξεις υπό την έννοια ότι ο έλεγχος των συνθηκών κράτησης στο κράτος μέλος έκδοσης από τις δικαστικές αρχές εκτέλεσης πρέπει να εκτείνεται σε όλα τα κέντρα κράτησης ή λοιπά σφραγιστικά ιδρύματα, στα οποία θα μπορούσε πιθανώς να κρατηθεί ο κατηγορούμενος; Ισχύει αυτό και ως προς μία απλώς προσωρινή ή μεταβατικού χαρακτήρα κράτηση σε συγκεκριμένα κέντρα κράτησης; Ή μπορεί ο έλεγχος να περιορίζεται σε εκείνο το κέντρο κράτησης, στο οποίο πρόκειται μετά πιθανότητας και κατά το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου να κρατηθεί ο κατηγορούμενος σύμφωνα με τα στοιχεία των αρχών του κράτους μέλους έκδοσης;

- β) Είναι στο πλαίσιο αυτό αναγκαίο να λαμβάνει κάθε φορά χώρα πλήρης έλεγχος των σχετικών συνθηκών κράτησης, με έρευνα αναφερόμενη τόσο στην επιφάνεια του προσωπικού χώρου ανά κρατούμενο όσο και στις λοιπές συνθήκες της κράτησης; Πρέπει κατά την αξιολόγηση των συνθηκών κράτησης που εξακριβώθηκαν με τον τρόπο αυτό να λαμβάνεται υπόψη η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως αυτή προκύπτει από την απόφαση *Muršić* κατά Κροατίας (απόφαση της 30ής Οκτωβρίου 2016, αριθ. 7334/13);
- 3) Σε περίπτωση που, σύμφωνα και με την απάντηση στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η υποχρέωση ελέγχου εκ μέρους των δικαστικών αρχών εκτελείται στο σύνολο των πιθανών κέντρων κράτησης:
- α) Μπορεί ο έλεγχος των συνθηκών κράτησης σε καθένα από τα πιθανά κέντρα κράτησης από τις δικαστικές αρχές εκτέλεσης να καταστεί περιττός εκ του λόγου ότι το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος έχει παράσχει γενική εγγύηση ότι δεν πρόκειται να διατρέξει ο κατηγορούμενος κανέναν κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης;
- β) Ή είναι δυνατόν, αντί να ελέγξουν τις συνθήκες κράτησης σε καθένα από τα πιθανά κέντρα κράτησης, οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης να επιτρέψουν την έκδοση υπό τον όρο ότι ο κατηγορούμενος δεν θα υποβληθεί σε καμία τέτοια μεταχείριση;
- 4) Σε περίπτωση που, σύμφωνα και με την απάντηση στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, η παροχή εγγυήσεων και η εξάρτηση από όρους δεν είναι ικανές να απαλλάξουν τις δικαστικές αρχές εκτέλεσης από την υποχρέωση ελέγχου των συνθηκών κράτησης σε καθένα από τα πιθανά κέντρα κράτησης στο κράτος μέλος έκδοσης:
- α) Πρέπει η υποχρέωση ελέγχου εκ μέρους των δικαστικών αρχών εκτέλεσης να εκτείνεται στις συνθήκες κράτησης σε όλα τα πιθανά κέντρα κράτησης, ακόμη και όταν γνωστοποιείται εκ μέρους των δικαστικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης ότι η διάρκεια της κράτησης του κατηγορουμένου εκεί δεν θα υπερβεί το χρονικό διάστημα των τριών εβδομάδων, υπό την επιφύλαξη ωστόσο ότι θα το επιτρέψουν οι συνθήκες;
- β) Ισχύει το ίδιο ακόμη και στην περίπτωση που οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης δεν μπορούν να εξακριβώσουν κατά πόσον τα στοιχεία αυτά παρασχεθήκαν από τις δικαστικές αρχές έκδοσης ή προήλθαν αντίστοιχα από κάποια από τις κεντρικές αρχές του κράτους μέλους έκδοσης, οι οποίες δραστηριοποιήθηκαν μετά από αίτημα των δικαστικών αρχών έκδοσης για την παροχή συνδρομής;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών — Δηλώσεις τις οποίες έκαναν ορισμένα κράτη μέλη με την ευκαιρία της έκδοσης της απόφασης-πλαίσιου (ΕΕ L 190, σ. 1).
Απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαisiών 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, δια του τρόπου αυτού, των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ L 81, σ. 24).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 28 Μαρτίου 2018 — VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. κατά Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Υπόθεση C-222/18)

(2018/C 221/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Καθού: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 3, στοιχείο ια', και 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, περί εφαρμογής των δικαιωμάτων των ασθενών στο πλαίσιο της διασυνοριακής υγειονομικής περίθαλψης ⁽¹⁾, την έννοια ότι είναι αντίθετη στην αμοιβαία αναγνώριση των συνταγών και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και, συνεπώς, ασύμβατη με αυτές, εθνική νομοθεσία η οποία διακρίνει μεταξύ δύο κατηγοριών συνταγών και επιτρέπει σε ιατρό ασκούντα τη δραστηριότητά του στον τομέα της υγείας σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος αυτό να χορηγεί φάρμακα για μία μόνο από τις κατηγορίες αυτές;

⁽¹⁾ ΕΕ L 88, σ. 45.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Oberlandesgericht Oldenburg** (Γερμανία) στις **3 Απριλίου 2018** — Διαδικασία για την επιβολή προστίμου εις βάρος του ΝΚ

(Υπόθεση C-231/18)

(2018/C 221/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Oldenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΝΚ

Έτερος διάδικος: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί ένας χονδρέμπορος ζώων, ο οποίος αποκτά ζώοντα ζώα από κτηνοτρόφο και τα μεταφέρει με σκοπό να τα μεταπωλήσει σε σφαγείο σε απόσταση μέχρι 100 χιλιομέτρων, να επικαλεστεί την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο ιστ', του κανονισμού (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών ⁽¹⁾ —«οχήματα που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ζώντων ζώων από αγροκτήματα σε τοπικές αγορές και αντιστρόφως ή από αγορές προς τοπικά σφαγεία σε ακτίνα έως 100 χιλιομέτρων»—, για τον λόγο ότι η απόκτηση των ζώων από τον κτηνοτρόφο συνιστά «αγορά» κατά την έννοια της διάταξης αυτής, ή μήπως πρέπει η ίδια επιχείρηση εμπορίας ζώων να θεωρηθεί «αγορά»;

Εφόσον δεν πρόκειται για «αγορά» κατά την έννοια της διάταξης αυτής:

2) Μπορεί ο χονδρέμπορος ζώων, ο οποίος αποκτά ζώοντα ζώα από κτηνοτρόφο και τα μεταφέρει με σκοπό να τα μεταπωλήσει σε σφαγείο σε απόσταση μέχρι 100 χιλιομέτρων, να επικαλεστεί την εξαίρεση αυτή κατά αναλογική εφαρμογή της προαναφερθείσας ρύθμισης;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 και (ΕΚ) αριθ. 2135/98 του Συμβουλίου καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 του Συμβουλίου (ΕΕ 2006, L 102, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Ισπανία) στις 11 Απριλίου 2018 — Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. κατά Asendia Spain, S.L.U.

(Υπόθεση C-259/18)

(2018/C 221/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Εναγομένη: Asendia Spain, S.L.U.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, και στο άρθρο 8 της οδηγίας 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15 Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών⁽¹⁾ (οδηγία για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2008/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2008⁽²⁾, εθνική νομοθετική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία η διδόμενη στον αρμόδιο για την παροχή καθολικών ταχυδρομικών υπηρεσιών φορέα εγγύηση περιλαμβάνει και την εξουσία κατ' αποκλειστικότητα διανομής και ετέρων μέσων γραμματοσημάνσεως διαφορετικών από τα γραμματόσημα;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, είναι συμβατή με την ταχυδρομική νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης η απαίτηση από τους ιδιωτικούς φορείς ταχυδρομικών υπηρεσιών να διαθέτουν πραγματικές εγκαταστάσεις προσβάσιμες στο κοινό προκειμένου να διανέμουν και να διαθέτουν στην αγορά μέσα γραμματοσημάνσεως διαφορετικά από τα γραμματόσημα;

⁽¹⁾ ΕΕ 1998, L 15, σ. 14.

⁽²⁾ Οδηγία 2008/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2008, για την τροποποίηση της οδηγίας 97/67/ΕΚ σχετικά με την πλήρη υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών (ΕΕ 2008, L 52, σ. 3).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 20 Απριλίου 2018 — Verein für Konsumenteninformation κατά TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Υπόθεση C-272/18)

(2018/C 221/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Verein für Konsumenteninformation

Εναγομένη: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Καλύπτει η προβλεπόμενη στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της Συμβάσεως για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές της 19ης Ιουνίου 1980 (στο εξής: Σύμβαση της Ρώμης) και στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (στο εξής: κανονισμός Ρώμη Ι) ⁽¹⁾ εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής τους και τις συμφωνίες μεταξύ εντολέα και καταπιστευτικού διαχειριστή, ο οποίος διαχειρίζεται για λογαριασμό του εντολέα συμμετοχή σε ετερόρρυθμη εταιρεία, ιδίως όταν η εταιρική και η καταπιστευτική σύμβαση είναι αλληλένδετες;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα:

Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (στο εξής: οδηγία για τις καταχρηστικές ρήτρες) ⁽²⁾ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ρήτρα περιλαμβανόμενη σε καταπιστευτική σύμβαση μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή με αντικείμενο τη διαχείριση συμμετοχής σε ετερόρρυθμη εταιρεία, η οποία δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως και σύμφωνα με την οποία είναι εφαρμοστέο το δίκαιο του κράτους της έδρας της ετερόρρυθμης εταιρείας, είναι καταχρηστική, όταν μοναδικός σκοπός της καταπιστευτικής συμβάσεως είναι η διαχείριση της συμμετοχής στην ετερόρρυθμη εταιρία και ο εντολέας έχει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις άμεσου εταίρου;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο πρώτο ή στο δεύτερο ερώτημα:

Αλλάζει η απάντηση αυτή, εάν ο επαγγελματίας δεν πρέπει μεν να μεταβεί στο κράτος του καταναλωτή για την παροχή των οφειλομένων υπηρεσιών του, είναι όμως υποχρεωμένος να παρέχει στον καταναλωτή τα διανεμόμενα κέρδη και λοιπά περιουσιακά πλεονεκτήματα εκ της συμμετοχής, καθώς και πληροφορίες για την επιχειρηματική πορεία της εταιρείας την οποία αφορά η συμμετοχή; Διαφέρει η απάντηση ανάλογα με το αν είναι εφαρμοστέος ο κανονισμός Ρώμη Ι ή η Σύμβαση της Ρώμης;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο τρίτο ερώτημα:

Παραμένει ίδια η απάντηση, όταν, επιπροσθέτως, η αίτηση εγγραφής του καταναλωτή υπεγράφη στο κράτος της διαμονής του, ο επαγγελματίας αναρτά και στο διαδίκτυο πληροφορίες σχετικά με τη συμμετοχή και έχει δημιουργηθεί στο κράτος του καταναλωτή λογαριασμός πληρωμών, στον οποίο πρέπει να καταβάλει ο καταναλωτής το ποσό της συμμετοχής, παρ' ότι ο επαγγελματίας δεν έχει εξουσία διαθέσεως αυτού του τραπεζικού λογαριασμού; Διαφέρει η απάντηση ανάλογα με το αν είναι εφαρμοστέος ο κανονισμός Ρώμη Ι ή η Σύμβαση της Ρώμης;

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 177, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία)
στις 23 Απριλίου 2018 — Milan Vinš κατά Odvolací finanční ředitelství

(Υπόθεση C-275/18)

(2018/C 221/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρροσείων: Milan Vinš

Αναρροσίβλητη: Odvolací finanční ředitelství

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί το δικαίωμα απαλλαγής από τον φόρο προστιθέμενης αξίας κατά την εξαγωγή (άρθρο 146 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας) να εξαρτάται από την προηγούμενη υπαγωγή των οικείων αγαθών σε συγκεκριμένο τελωνειακό καθεστώς (άρθρο 66 του Ζάκον č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty [νόμου 235/2004 περί του φόρου προστιθέμενης αξίας]);
- 2) Μπορεί η ως άνω εθνική νομοθετική ρύθμιση να δικαιολογηθεί βάσει του άρθρου 131 της οδηγίας ως προϋπόθεση για την πρόληψη της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής ή της καταχρήσεως;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-304/18)

(2018/C 221/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, αρνούμενη να αποδώσει παραδοσιακούς ιδίους πόρους ύψους 2 120 309,50 ευρώ που αφορούν την κοινοποίηση διαγραφής IT(07) 08-917, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8 της αποφάσεως 94/728/ΕΚ Ευρατόμ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, το άρθρο 8 της αποφάσεως 2000/597/ΕΚ Ευρατόμ⁽²⁾ του Συμβουλίου, το άρθρο 8 της αποφάσεως 2007/436/ΕΚ Ευρατόμ⁽³⁾ του Συμβουλίου και το άρθρο 8 της αποφάσεως 2014/335/ΕΕ⁽⁴⁾ του Συμβουλίου, καθώς και από τα άρθρα 6, 10, 11 και 17 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/1989⁽⁵⁾ του Συμβουλίου, τα άρθρα 6, 10, 11 και 17 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου⁽⁶⁾, και από τα άρθρα 6, 10, 12 και 13 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 609/2014 του Συμβουλίου⁽⁷⁾.
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, τα οποία στηρίζονται στις ανακοινώσεις και τις πληροφορίες που παρείχε η Ιταλική Δημοκρατία κατά την προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασία, προκύπτει ότι, στο πλαίσιο επιχειρήσεως για την καταπολέμηση της απάτης με σκοπό την αντιμετώπιση της παράνομης διακινήσεως κατεργασμένου καπνού από την αλλοδαπή, κατά τη διάρκεια του έτους 1997, οι ιταλικές αρχές βεβαίωσαν και ενέγραψαν σε χωριστούς λογαριασμούς την επίμαχη τελωνειακή οφειλή και εν συνεχεία γνωστοποίησαν στον οφειλέτη το ποσό των οφειλόμενων δασμών. Δεδομένου ότι η εν λόγω οφειλή είχε εγγραφεί σε χωριστούς λογαριασμούς (λογαριασμοί Β) και δεν είχε αποτελέσει αντικείμενο αμφισβήτησεως, οι ιταλικές αρχές θα έπρεπε να προβούν αμέσως στην εισπραξή της, πράγμα που, ωστόσο, δεν έκαναν. Οι ιταλικές αρχές ανέμεναν την έκβαση των σχετικών ποινικών διαδικασιών που κινήθηκαν κατά των οφειλετών πριν κινήσουν τη διαδικασία εισπράξεως. Οι εν λόγω διαδικασίες περατώθηκαν περίπου 6 έτη μετά τη γένεση και τη βεβαίωση της οφειλής.

Οι τελωνειακοί δασμοί αποτελούν ιδίους πόρους της Ένωσης, οι οποίοι πρέπει να εισπράττονται από τα κράτη μέλη και να τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής. Η υποχρέωση των κρατών μελών να βεβαιώνουν τις σχετικές με τους ιδίους πόρους απαιτήσεις της Ένωσης γεννάται αφ' ής στιγμής πληρούνται οι προϋποθέσεις της τελωνειακής νομοθεσίας (καθορισμός του ποσού των δασμών που απορρέουν από την τελωνειακή οφειλή και της ταυτότητας του υποκειμένου στον φόρο).

Ο σχετικός κανονισμός προβλέπει επίσης ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι τα ποσά που αντιστοιχούν σε βεβαιωθέντα δικαιώματα τίνονται στη διάθεση της Επιτροπής. Τα κράτη μέλη απαλλάσσονται από την υποχρέωση να θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής τα ποσά που αντιστοιχούν στα βεβαιωθέντα δικαιώματα μόνο αν η είσπραξη δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί λόγω ανωτέρας βίας ή καταστεί οριστικά αδύνατη για λόγους που δεν μπορούν να τους καταλογιστούν. Αν κράτος μέλος δεν γνωστοποιήσει στην Επιτροπή το ποσό των ιδίων πόρων που έχουν βεβαιωθεί, χωρίς να συντρέχει κάποια από τις προϋποθέσεις που προβλέπει ο σχετικός κανονισμός, το εν λόγω κράτος μέλος αθετεί τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της νομοθεσίας της Ένωσης. Οποιαδήποτε καθυστέρηση στη διάθεση των ιδίων πόρων συνεπάγεται επίσης την υποχρέωση του οικείου κράτους μέλους να καταβάλει τόκους υπερημερίας για ολόκληρη την περίοδο καθυστέρησης.

Δεδομένου ότι οι ιταλικές αρχές καθυστέρησαν κατ' ουσίαν 6 έτη να κινήσουν τις διαδικασίες εισπράξεως της εν λόγω οφειλής και ότι η καθυστέρηση αυτή καταλογίζεται αποκλειστικά στις ιταλικές αρχές, η Ιταλική Δημοκρατία δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι έλαβε όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τα ποσά που αντιστοιχούν στα βεβαιωθέντα δικαιώματα θα τίνοντο στη διάθεση της Επιτροπής. Οι ιταλικές αρχές μονίμως αρνούνταν να θέσουν το βεβαιωθέν ποσό στη διάθεση της Επιτροπής.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εκτιμά ότι, εν προκειμένω, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8 της απόφασης για το σύστημα των ιδίων πόρων και από τα άρθρα 6, 10, 11 και 17 (νυν άρθρα 6, 10, 12 και 13) του κανονισμού για την απόδοση των πόρων.

- ⁽¹⁾ 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 31ης Οκτωβρίου 1994, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 293, σ. 9).
- ⁽²⁾ 2000/597/ΕΚ, Ευρατόμ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 253, σ. 42).
- ⁽³⁾ 2007/436/ΕΚ, Ευρατόμ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 2007, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 163, σ. 17).
- ⁽⁴⁾ 2014/335/ΕΕ, Ευρατόμ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2014, για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 168, σ. 105).
- ⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 155, σ. 1).
- ⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 130, σ. 1).
- ⁽⁷⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2014, για τις μεθόδους και τη διαδικασία απόδοσης των παραδοσιακών ιδίων πόρων και των ιδίων πόρων που βασίζονται στον ΦΠΑ και το ΑΕΕ και για τα μέτρα αντιμετώπισης των ταμειακών αναγκών (Αναδιτύπωση) (ΕΕ L 168, σ. 39).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — Distillerie Bonollo κ.λπ. κατά Συμβουλίου
(Υπόθεση T-431/12) ⁽¹⁾

{Ντάμπινγκ — Εισαγωγές τρυγικού οξέος καταγωγής Κίνας — Τροποποίηση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ — Μερική ενδιάμεση επανεξέταση — Προσφυγή ακυρώσεως — Προϋπόθεση η πράξη να αφορά άμεσα και ατομικά τον προσφεύγοντα — Παραδεκτό — Καθορισμός της κανονικής αξίας — Κατασκευασμένη κανονική αξία — Μεταβολή της σχετικής μεθόδου — Ατομική μεταχείριση — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', και άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 [νυν άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', και άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036] — Καθορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως}

(2018/C 221/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Ιταλία), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Ιταλία), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerno, Ιταλία), Caviro Distillerie Srl (Faenza, Ιταλία) και Comercial Química Sarasa, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: R. MacLean, solicitor και A. Bochon, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert και B. Driessen, επικουρούμενοι αρχικώς από τον G. Berrisch, δικηγόρο, και την N. Chesaites, barrister, στη συνέχεια από τον G. Berrisch και, τέλος, από τον N. Tuominen, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς M. França και A. Stobiecka-Kuik, στη συνέχεια M. França και J.-F. Brakeland) και Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Κίνα) (εκπρόσωποι: E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma και J. Cornelis, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 626/2012 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2012, για τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 349/2012 σχετικά με την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τρυγικού οξέος, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2012, L 182, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 626/2012 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2012, για τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 349/2012 σχετικά με την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τρυγικού οξέος, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.
- 2) Ο δασμός αντιντάμπινγκ που θεσπίστηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 626/2012 διατηρείται σε ισχύ όσον αφορά τα προϊόντα της Ninghai Organic Chemical Factory μέχρις ότου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης λάβουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της παρούσας αποφάσεως.
- 3) Το Συμβούλιο φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Distillerie Bonollo SpA, η Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, η Distillerie Mazzari SpA, η Caviro Distillerie Srl και η Comercial Química Sarasa, SL.

- 4) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.
5) Η Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 366 της 24.11.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2018 — El Corte Inglés κατά EUIPO — WE Brand (EW)

(Υπόθεση T-241/16) ⁽¹⁾

{**Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης EW — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης WE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}**

(2018/C 221/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. L. Rivas Zurdo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Δ. Μπότης και J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: WE Brand Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: R. van Oerle και L. Bekke, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Φεβρουαρίου 2016 (υπόθεση R 426/2015-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ WE Brand και El Corte Inglés.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 11ης Φεβρουαρίου 2016 (υπόθεση R 426/2015-2).
- 2) Το EUIPO και η WE Brand Sàrl φέρουν, πέραν των δικών τους εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η El Corte Inglés, SA.

⁽¹⁾ ΕΕ C 251 της 11.7.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — ΗΚ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-574/16) ⁽¹⁾

{**Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Σύνταξη επιζώντος — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Προϋπόθεση περί αρχαιότητας του γάμου — Μη έγγαμη σχέση συμβιώσεως — Άρθρο 17, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού**}

(2018/C 221/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΗΚ (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και F. Simonetti)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθή: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικά M. Bauer και M. Veiga, στη συνέχεια M. Bauer και R. Meyer)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται αφενός, η ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής περί μη χορηγήσεως στον προσφεύγοντα της συντάξεως επιζώντος και, εάν τούτο κριθεί αναγκαίο, η ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος και, αφετέρου, η αποκατάσταση της υλικής ζημίας και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, τις οποίες ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον ΗΚ στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 59 της 15.2.2016 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-151/15 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — Μάλτα κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-653/16) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που έχει στην κατοχή της η Επιτροπή — Έγγραφα προερχόμενα από κράτος μέλος — Έγγραφα που αντηλλάγησαν στο πλαίσιο του συστήματος ελέγχου της τηρήσεως των κανόνων των κοινής αλιευτικής πολιτικής — Άρθρο 113 του κανονισμού (ΕΚ) 1224/2009 — Πρόσβαση του κοινού κατόπιν αιτήσεως υποβληθείσας από μη κυβερνητική οργάνωση — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ειλικρινής συνεργασία — Επιλογή της νομικής βάσεως]

(2018/C 221/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Μάλτας (εκπρόσωπος: A. Μπουχάγιαρ)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι) J. Baquero Cruz και F. Clotuche-Duvieusart)

Αντικείμενο

Αίτημα, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, περί ακυρώσεως της απόφασης του γενικού γραμματέα της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 2016, επί επιβεβαιωτικής αιτήσεως προσβάσεως της Greenpeace σε έγγραφα σχετικά με φερόμενη ως παράνομη αποστολή ζώντος τόνου από την Τυνησία προς ιχθυοτροφείο τόνου ευρισκόμενο στη Μάλτα, καθόσον με την απόφαση αυτή παρέχεται στην Greenpeace πρόσβαση σε έγγραφα προερχόμενα από τις μαλτεζικές αρχές.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του γενικού γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 13ης Ιουλίου 2016, επί επιβεβαιωτικής αιτήσεως προσβάσεως της Greenpeace σε έγγραφα σχετικά με φερόμενη ως παράνομη αποστολή ζώντος τόνου από την Τυνησία στη Μάλτα, κατά το μέρος που με την απόφαση αυτή παρέχεται στην Greenpeace πρόσβαση στα περιλαμβανόμενα στο παράρτημα Β έγγραφα υπ' αριθ. 112 έως 230.

- 2) Απορρίπτει, κατά τα λοιπά, την προσφυγή.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 428 της 21.11.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — Gall Pharma κατά EUIPO — Pfizer (Styriagra)

(Υπόθεση T-662/16) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Styriagra — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VIAGRA — Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 221/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Αυστρία) (εκπρόσωποι: αρχικά D. Reichelt και L. Figura, στη συνέχεια T. Schafft, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Gája και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Pfizer Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard και J. Fuhrmann, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Ιουνίου 2016 (υπόθεση R 724/2015-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Pfizer και Gall Pharma.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Gall Pharma GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 441 της 28.11.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2018 — Luxottica Group κατά EUIPO — Chen (BeyBeni)

(Υπόθεση T-721/16) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BeyBeni — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα Ray-Ban — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Προσβολή της φήμης — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 221/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Luxottica Group S.p.A. (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: E. Ochoa Santamaría και I. Aparicio Martínez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Xian Chen (Wenzhou, Κίνα)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Ιουνίου 2016 (υπόθεση R 675/2015-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Luxottica Group και M. Chen.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 8ης Ιουνίου 2016 (υπόθεση R 675/2015-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Luxottica Group SpA και M. Xian Chen.
- 2) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 454 της 5.12.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — J.-M.-E.V. e hijos κατά EUIPO — Masi (MASSI)

(Υπόθεση T-2/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MASSI — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα MASI — Άρθρο 56, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 63, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Ουσιαστικό δεδικασμένο — Άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001] — Παγκοίμως γνωστό σήμα κατά την έννοια του άρθρου 6α της Συμβάσεως των Παρισίων}

(2018/C 221/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: J.-M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. Ceballos Rodríguez και J. Güell Serra, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Palmero Cabezas και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Alberto Masi (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: C. Ceriani, S. Giudici και A. Ferreri, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Οκτωβρίου 2016 (R 793/2015-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ των A. Masi και J.-M.-E.V. e hijos.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 4ης Οκτωβρίου 2016 (R 793/2015-1).

- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών του εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η J-M.-E.V. e hijos, SRL.
- 3) Ο Alberto Masi φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 63 της 27.2.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2018 — Skyleader κατά EUIPO — Sky International (SKYLEADER)

(Υπόθεση T-34/17) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SKYLEADER — Μη συνεκτίμηση αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων — Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [γυν άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 [γυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001] — Κανόνας 40, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 [γυν άρθρο 19, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430]}

(2018/C 221/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Skyleader a.s. (Ústí nad Labem, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: K. Malmstedt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Sky International AG (Zoug, Ελβετία) (εκπρόσωπος: J. Barry, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Νοεμβρίου 2016 (υπόθεση R 805/2016-4), σχετικά με διαδικασία εκπτώσεως μεταξύ των Sky International και Skyleader.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Skyleader a.s. στα δικαστικά έξοδα συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Sky International AG στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) EE C 78 της 13.3.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2018 — Bernard Krone Holding κατά EUIPO (Mega Liner)

(Υπόθεση T-187/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Mega Liner — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001)}

(2018/C 221/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Weeg και K. Lüken, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Fischer και W. Schramek)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιανουαρίου 2017 (υπόθεση R 442/2016-1) σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος Mega Liner ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το σημείο 2 του διατακτικού της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 9ης Ιανουαρίου 2017 (υπόθεση R 442/2016-1).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Bernard Krone Holding SE & Co. KG κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 161 της 22.5.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2018 — Bernard Krone Holding κατά EUIPO (Coil Liner)

(Υπόθεση T-188/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Coil Liner — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001)}

(2018/C 221/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Weeg και K. Lüken, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Fischer και W. Schramek)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιανουαρίου 2017 (υπόθεση R 443/2016-1), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος Coil Liner ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το σημείο 2 του διατακτικού της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 9ης Ιανουαρίου 2017 (υπόθεση R 443/2016-1).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Bernard Krone Holding SE & Co. KG κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

(¹) EE C 161 της 22.5.2017.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — CeramTec κατά EUIPO — C5 Medical Werks
(Σχήμα τμήματος πρόθεσης ισχίου κ.λπ.)**

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-193/17, T-194/17 και T-195/17) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας — Τρισδιάστατο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σχήμα τμήματος πρόθεσης ισχίου — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει τμήμα πρόθεσης ισχίου — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνιστάμενο σε απόχρωση του ροζ — Ανάκληση των αιτήσεων κήρυξης ακυρότητας και περάτωση των διαδικασιών κήρυξης ακυρότητας — Προσφυγή του δικαιούχου του σήματος με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων περάτωσης — Απαράδεκτο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Άρθρο 59 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 67 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 221/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CeramTec GmbH (Plochingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Renck και E. Nicolás Gómez, στη συνέχεια A. Renck, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Hanf)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: C5 Medical Werks (Grand Junction, Κολοράντο, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: S. Naumann, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγές ασκηθείσες κατά των αποφάσεων του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Φεβρουαρίου 2017 (υποθέσεις R 929/2016-4, R 928/2016-4 και R 930/2016-4), σχετικά με διαδικασίες κήρυξης ακυρότητας μεταξύ των C5 Medical Werks και CeramTec.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.

- 2) Καταδικάζει την CeramTec GmbH στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και της C5 Medical Werks.

(¹) EE C 161 της 22.5.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — SB κατά EUIPO

(Υπόθεση T-200/17) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Σύμβαση ορισμένου χρόνου — Απόφαση περί μη ανανέωσης — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Υποχρέωση επιμέλειας — Δυσμενής διάκριση λόγω ηλικίας)

(2018/C 221/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SB (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Κ. Τόθ και Α. Lukošičtė)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του εκτελεστικού διευθυντή του EUIPO, της 2ας Ιουνίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε η δεύτερη κατά χρονική σειρά ανανέωση της ισχύος της συμβάσεως εργασίας της προσφεύγουσας, καθώς και της αποφάσεως του εν λόγω διευθυντή της 19ης Δεκεμβρίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την SB στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 178 της 6.6.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — Raise Conseil κατά EUIPO — Raizers (RAISE)

(Υπόθεση T-463/17) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης RAISE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα λόγω χρήσης — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) — Άρθρο 52, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 59, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2017/1001)}

(2018/C 221/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Raise Conseil (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: F. Fajgenbaum και T. Lachacinski, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Hanf)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Raizers (Παρίσι) (εκπρόσωπος: E. Fortunet, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Μαΐου 2017 (υπόθεση R 1606/2016-5), σχετικά με διαδικασία κήρυξης ακυρότητας μεταξύ των Raizers και Raise Conseil.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Raise Conseil στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 330 της 2.10.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Απριλίου 2018 — Allergopharma κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-354/15) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που προβλέπει τη χορήγηση απαλλαγής από την έκπτωση του παρασκευαστή για ορισμένα φαρμακευτικά προϊόντα — Απόφαση που χαρακτηρίζει καθεστώς ενισχύσεων συμβατό με την εσωτερική αγορά — Πράξη που δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Απαράδεκτο)

(2018/C 221/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Müller-Ibold και F.-C. Laprévotte, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann και T. Maxian Rusche)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Bencard Allergie GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Fiegler, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της αποφάσεως (EE) 2015/1300 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2015, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων της Γερμανίας — ενισχύσεις υπέρ γερμανικών φαρμακευτικών επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες υπό τη μορφή της απαλλαγής από τις εκπτώσεις παραγωγού SA.34881 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2012/CP) (EE 2015, L 199, σ. 27).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

- 2) Η Allergopharma GmbH & Co. KG φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Bencard Allergie GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 328 της 5.10.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2018 — Winkler κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-916/16) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταφορά εθνικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Πρόταση αναγνώρισης συντάξιμων ετών — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Μη βλαπτική πράξη — Προδήλως απαράδεκτο)

(2018/C 221/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Bernd Winkler (Grange, Ιρλανδία) (εκπρόσωπος: A. Kässens, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Bohr και L. Radu Bouyon)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την ακύρωση του υπηρεσιακού σημειώματος της Επιτροπής της 20ής Απριλίου 2016 περί πρότασης αναγνώρισης συντάξιμων ετών που λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο του συνταξιοδοτικού συστήματος των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατόπιν αίτησης μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που απέκτησε ο προσφεύγων-ενάγων πριν από την ανάληψη των καθηκόντων του στην υπηρεσία της Ένωσης, και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω των παράνομων ενεργειών της Επιτροπής κατά την εξέταση της εν λόγω αίτησης μεταφοράς.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον Bernd Winkler στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 46 της 13.2.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — Siberian Vodka κατά EUIPO — Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE)

(Υπόθεση T-234/17) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα DIAMOND ICE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης DIAMOND CUT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος}

(2018/C 221/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Siberian Vodka AG (Herisau, Ελβετία) (εκπρόσωπος: O. Bischof, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Schwarze und Schlichte Markenvertrieb GmbH & Co. KG (Oelde, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Zafar, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 1171/2016-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Schwarze und Schlichte Markenvertrieb και Siberian Vodka.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Siberian Vodka AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 195 της 19.6.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Απριλίου 2018 — Iordăchescu κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-298/17) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 2014/40/ΕΕ — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμο — Αγωγή αποζημιώσεως — Εισαγωγικό δικόγραφο — Μη τήρηση του απαιτούμενου τύπου — Απαράδεκτο — Αναρμοδιότητα)

(2018/C 221/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Adrian Iordăchescu (Βουκουρέστι, Ρουμανία), Florina Iordăchescu (Βουκουρέστι), Mihaela Iordăchescu (Βουκουρέστι), Cristinel Iordăchescu (Βουκουρέστι) (εκπρόσωπος: A. Cuculis, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Visaggio και C. Ionescu Dima), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Karlsson και O. Segnana) και Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Stancu και J. Tomkin)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για τη μερική ακύρωση της οδηγίας 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 127, σ. 1), και, αφετέρου, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Καταδικάζει τον *Adrian Iordăchescu*, τις *Florina Iordăchescu* και *Mihaela Iordăchescu* καθώς και τον *Cristinel Iordăchescu* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 256 της 7.8.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 — VQ κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-203/18 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Οικονομική και νομισματική πολιτική — Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων — Καθήκοντα που ανατίθενται στην ΕΚΤ βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 — Εξουσίες της ΕΚΤ — Ειδικές εποπτικές εξουσίες — Διοικητικές κυρώσεις — Δημοσίευση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]

(2018/C 221/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: VQ (εκπρόσωπος: G. Cahill, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: E. Κουπετίδου, E. Yoo και M. Puidokas)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή της εκτελέσεως της απόφασης ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC-2016-0026 του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ, της 14ης Μαρτίου 2018, σχετικά με χρηματικό πρόστιμο και τη δημοσίευσή του στον ιστότοπο της ΕΚΤ.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2018 — Czarnecki κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-230/18 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Θεσμικό δίκαιο — Αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Απόφαση του Κοινοβουλίου περί τερματισμού της θητείας Αντιπροέδρου — Αίτηση λήψης προσωρινών μέτρων — Διαταγή — Απαράδεκτο)

(2018/C 221/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών: Ryszard Czarnecki (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: N. Görlitz και S. Alonso de León)

Αντικείμενο

Αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση της απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Φεβρουαρίου 2018 περί έγκρισης της πρόωρης λήξης των καθηκόντων του αιτούντος ως Αντιπροέδρου του Κοινοβουλίου και, αφετέρου, να εκδοθεί διαταγή απευθυνόμενη στο Κοινοβούλιο προκειμένου να διατηρηθεί το αξίωμα του αιτούντος ως Αντιπροέδρου του Κοινοβουλίου.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2018 — Abaco Energy κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-186/18)**

(2018/C 221/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Abaco Energy, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) και 1 660 λοιποί (εκπρόσωποι: P. Holtrop, P. Kuypers και M. de Wit, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2017) 7384 τελικό, της 10ης Νοεμβρίου 2017, στην υπόθεση SA.40348 (2015/NN) περί μέτρων στήριξης για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, από συμπαραγωγή και από απόβλητα ⁽¹⁾.
- να διατάξει την Επιτροπή να προβεί σε χωριστές αξιολογήσεις για το προηγούμενο και για το ισχύον καθεστώς, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης επιδείξεως επιμέλειας την οποία υπέχει η Επιτροπή.
 - Η Επιτροπή έχει καθήκον πλήρους εκπληρώσεως των υποχρεώσεων που υπέχει βάσει των Συνθηκών. Η Επιτροπή είχε την απαραίτητη ευκαιρία και πληροφόρηση καθώς και τους απαραίτητους πόρους προκειμένου να αξιολογήσει το προηγούμενο καθεστώς ως μέρος της αξιολογήσεώς της κατά την έκδοση της αποφάσεως και όπως επέβαλε ο νόμος. Η Επιτροπή, κατά παράβαση των απαιτούμενων βάσει των Συνθηκών, δεν εκπλήρωσε την υποχρέωση αυτή καθόσον δεν προέβη σε αυτοτελή αξιολόγηση του προηγούμενου καθεστώτος.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη περί τα πράγματα.
 - Η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί τα πράγματα καθόσον διαπίστωσε ότι το προηγούμενο καθεστώς απορροφήθηκε από το ισχύον. Προκύπτει προδήλως ότι ουδεμία απορρόφηση έλαβε χώρα και ότι, αντιθέτως, κατά το κρίσιμο για τη διαφορά χρονικό διάστημα υπήρχαν δύο εντελώς χωριστά καθεστώτα, καθένα από τα οποία απαιτούσε τη δική του αξιολόγηση προκειμένου να διαπιστωθεί συμμόρφωση με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο.
 - Η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθώς τις, εν προκειμένω κρίσιμες, δεσμευτικές κατευθυντήριες γραμμές της και παραβίασε, ως εκ τούτου, το δίκαιο της Ένωσης. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή έκρινε ότι, επειδή, κατά την άποψή της, υπήρχε απορρόφηση του προηγούμενου καθεστώτος από το ισχύον, δεν ήταν αναγκαία η αξιολόγηση του προηγούμενου καθεστώτος. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή, κρίνοντας τούτο, παραβίασε το δίκαιο της Ένωσης.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ανεπαρκής αιτιολογία.

— Η Επιτροπή δεν παρέθεσε επαρκείς λόγους που να δίνουν τη δυνατότητα στους προσφεύγοντες να κατανοήσουν πού στηρίχτηκε η απόφαση που εξέδωσε. Από την απόφαση δεν προκύπτουν σαφώς (i) οι λόγοι βάσει των οποίων η Επιτροπή έκρινε ότι το προηγούμενο καθεστώς απορροφήθηκε από το ισχύον, και (ii) η βάση σύμφωνα με την οποία η απορρόφηση καθεστώτος από άλλο αποκλείει την ανάγκη αξιολογήσεως του πρώτου καθεστώτος ως προς τη συμμόρφωση με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων. Τα ανωτέρω ήταν και τα δύο βασικά πορίσματα που οδήγησαν στη λήψη της αποφάσεως από την Επιτροπή. Ακολούθως, οι προσφεύγοντες στερήθηκαν το θεμελιώδες δικαίωμά τους κοινοποιήσεως αποφάσεως που τους επιτρέπει να κατανοήσουν πώς και γιατί η Επιτροπή κατέληξε στα συμπεράσματα που διατυπώνονται στην απόφαση.

5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.

— Βάσει του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Επιτροπή υπέχει υποχρέωση να λάβει υπόψη με αμερόληπτο και δίκαιο τρόπο τα κρίσιμα για την επίμαχη απόφαση συμφέροντα των προσφευγόντων. Η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αυτή προτάσσοντας κατά τρόπο αδικαιολόγητο τα συμφέροντα της Επιτροπής και της Ισπανίας.

6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

— Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα συμφέροντα των προσφευγόντων, καθόσον δεν προέβη σε αυτοτελή αξιολόγηση του προηγούμενου καθεστώτος, και παραβίασε, ως εκ τούτου, την αρχή της αναλογικότητας.

(¹) ΕΕ 2017, C 442, σ. 1.

Προσφυγή-αγωγή της 11ης Απριλίου 2018 — PV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-224/18)

(2018/C 221/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: PV (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

και συνεπακόλουθα:

— να συνεκδικάσει την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή με την εκκρεμή ενώπιόν του υπόθεση T-786/16 σύμφωνα με την αρχή της συνεκτικότητας και το άρθρο 68 του κωδικοποιημένου κειμένου Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ της 4ης Μαρτίου 2015·

— να κρίνει ως αποδεδειγμένη την ηθική παρενόχληση και να επιβεβαιώσει τη χρησιμοποίηση «ψευδών βεβαιώσεων», πράγμα που καθιστά τέτοιες παραβάσεις μη ανεκτές από την έννομη τάξη της Ένωσης·

— να ακυρώσει την πειθαρχική διαδικασία CMS 17/025 στο σύνολό της καθώς και την απόφαση που στηρίχθηκε στη διοικητική ένσταση R/8/18·

- να ακυρώσει την απόφαση περί «μηδενισμού», από την 1η Οκτωβρίου 2017, του μισθού του προσφεύγοντος-ενάγοντος·
- να ακυρώσει την απόφαση η οποία εξαναγκάζει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα να συμμετάσχει στη διαδικασία αξιολογήσεως FP 2016 (για το ημερολογιακό έτος 2016) καθώς και την απορριπτική απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως R/502/17 της 16ης Μαρτίου 2018, λόγω ηθικής παρενοχλήσεως και ανικανότητας προς εργασία·
- να ακυρώσει την απόφαση που εξαναγκάζει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα να συμμετάσχει στη διαδικασία αξιολογήσεως FP 2017 (για το ημερολογιακό έτος 2017), λόγω ηθικής παρενοχλήσεως, καθώς και την απόφαση επί της οποίας υποβλήθηκε η διοικητική ένσταση R/121/18·
- να ακυρώσει την απόφαση με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων επανατοποθετήθηκε στη ΓΔ Διερχομένων κατά παραβίαση της θεμελιώδους αρχής μερίμνας, και επί της οποίας υποβλήθηκε η διοικητική ένσταση R/413/17 της 15ης Ιανουαρίου 2018, καθώς και να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση επί της ενστάσεως αυτής·
- να ακυρώσει την απόφαση του Γραφείου Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων (κυρία [X]) της 12ης Σεπτεμβρίου 2017, το οποίο αποφάσισε την εκκαθάριση του αριθμ. ABAC 324170991 χρεωστικού σημειώματος της 20ής Ιουλίου 2017 για ποσό ύψους 42 704,74 ευρώ σχετικά με τους μη καταβληθέντες μισθούς του προσφεύγοντος-ενάγοντος για την περίοδο από την 1η Αυγούστου 2016 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2017, καθώς και να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως R/482/17 της 9ης Μαρτίου 2018·

και να του επιδικάσει τις ακόλουθες αποζημιώσεις βάσει του άρθρου 340 ΣΛΕΕ:

- να διατάξει τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης ύψους 98 000 ευρώ η οποία προκλήθηκε από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
- όσον αφορά την υλική ζημία, να του επιδικάσει:
 - είτε ποσό ύψους 23 190,44 ευρώ για τους οφειλόμενους μισθούς της περιόδου από την 1η Οκτωβρίου 2017 έως τις 30 Απριλίου 2018, αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι ο προσφεύγων-ενάγων δικαιούται το σύνολο του μισθού του·
 - είτε ποσό ύψους 7 612,87 ευρώ για τους οφειλόμενους μισθούς της περιόδου από την 1η Οκτωβρίου 2017 έως τις 30 Απριλίου 2018, αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι ο προσφεύγων-ενάγων δικαιούται μόνο τη διαφορά μεταξύ του μισθού του στη Επιτροπή και εκείνου που απέκτησε στον ιδιωτικό τομέα·
- να του επιδικάσει, τελικά, συνολική αποζημίωση ύψους είτε 121 990,44 ευρώ είτε 105 612,87 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας μέχρι την ημέρα της πλήρους εξοφλήσεως·

και εν πάση περιπτώσει:

- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει επτά λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 1, 3, 4 και 31, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) καθώς και των άρθρων 1ε, σημείο 2, και 12 bis του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) τα οποία απαγορεύουν την ηθική παρενόχληση.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 21 bis, 22 ter και 23 του ΚΥΚ, από τις διατάξεις των οποίων συνάγεται η απαγόρευση διαπράξεως παράνομων πράξεων, μεταξύ άλλων καθόσον ο προσφεύγων-ενάγων εξαναγκάζεται να συμμετάσχει στη διαδικασία αξιολογήσεως για το ημερολογιακό έτος 2016 ενώ ουδεμία εργασία παρέχεται λόγω της ανικανότητάς του προς εργασία και της ανακλήσεώς του από την 1η Αυγούστου 2016.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη και του άρθρου 11 bis του ΚΥΚ όσον αφορά την άμεση σύγκρουση συμφερόντων.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής μέριμνας και συνδρομής, η οποία διαπράχθηκε με την απόφαση επαναποθετήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος στη ΓΔ Διερμηνείας.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από την αρχή της ενστάσεως μη εκτελέσεως και την αρχή της νομιμότητας.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 9, σημείο 3, του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ και παραβίαση της αρχής «non bis in idem», από τις οποίες πάσχει η κινηθείσα σε βάρος του προσφεύγοντος-ενάγοντος πειθαρχική διαδικασία CMS 17/025.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη και πιο συγκεκριμένα των εύλογων προθεσμιών για την προαναφερθείσα πειθαρχική διαδικασία.

Προσφυγή-αγωγή της 1ης Απριλίου 2018 — Μανέα κατά CdT

(Υπόθεση T-225/18)

(2018/C 221/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Camelia Μανέα (Echternach, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Μεταφραστικό Κέντρο των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (CdT)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της διευθύντριας του Μεταφραστικού Κέντρου των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 29ης Μαΐου 2017, περί μη ανανέωσης, με ισχύ από την 12η Νοεμβρίου 2015, της συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου της προσφεύγουσας-ενάγουσας ως έκτακτης υπαλλήλου, η οποία στην πράξη έληξε στις 31 Ιανουαρίου 2016·
- να διατάξει την επανένταξη της προσφεύγουσας-ενάγουσας ως έκτακτης υπαλλήλου του Κέντρου με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2019, ή, αν αυτό δεν είναι δυνατό, να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να της καταβάλει, ως αποζημίωση για την υλική ζημία και ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από την απώλεια δυνατότητας προσλήψεως της με σύμβαση αορίστου χρόνου, ποσό που αντιστοιχεί στις αποδοχές που θα είχε λάβει εάν είχε παραμείνει στην υπηρεσία του Κέντρου για τέσσερα χρόνια ακόμη, μειωμένο ενδεχομένως κατά τις αποδοχές ή αποζημιώσεις τις οποίες θα μπορούσε να λάβει κατά τα λοιπά, και να καταβάλει στο κοινοτικό συνταξιοδοτικό σύστημα τις σχετικές εισφορές·
- να υποχρεώσει το Μεταφραστικό Κέντρο να της καταβάλει, προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστη από την απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2015, το ποσό των 11 136 ευρώ για την ηθική της βλάβη, το ποσό των 12 000 ευρώ για την απώλεια των αποδοχών της, και το ποσό των 9 674 ευρώ για τα έξοδα νομικής εκπροσώπησής της·
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της υποχρέωσης επαναφοράς της προσφεύγουσας-ενάγουσας στη νομική κατάσταση που ίσχυε πριν την ανακληθείσα πράξη, πλάνη περί τα πράγματα, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή ανεπαρκής αιτιολογία, καθώς και μη λήψη υπόψη του υπηρεσιακού συμφέροντος, καθόσον η νέα απόφαση περί μη επαναπροσλήψεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας στις 31 Ιανουαρίου 2016 στηρίχθηκε σε στοιχεία τα οποία, σε αντίθεση με ό,τι η απόφαση έλαβε υπόψη, δεν ήταν διαθέσιμα όταν τον Νοέμβριο του 2015 τέθηκε το ζήτημα της επαναπροσλήψεώς της.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, πρώτον, μη λήψη υπόψη της πολιτικής σε θέματα προσωπικού όπως αυτή είχε οριστεί από το Διοικητικό Συμβούλιο, καθόσον στην απόφαση περί μη επαναπροσλήψεως θεωρήθηκε ότι το υπηρεσιακό συμφέρον απαιτούσε την εφαρμογή πολιτικής αντικατάστασης των έκτακτων υπαλλήλων από συμβασιούχους. Δεύτερον, προβάλλεται πλάνη εκτιμήσεως καθόσον θεωρήθηκε ότι η αντικατάσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας από συμβασιούχο υπάλληλο δικαιολογούνταν από την αναδιοργάνωση του τμήματος «Υποστήριξη της μετάφρασης», και, τρίτον, προβάλλεται πλάνη περί τα πράγματα καθόσον τα πραγματικά περιστατικά εκτιμήθηκαν κατά τέτοιο τρόπο.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και/ή ανεπαρκής αιτιολογία, στο μέτρο που αποφασίστηκε, αναδρομικώς και με μόνη αιτιολογία το υπηρεσιακό συμφέρον, να μην επαναπροσληφθεί η προσφεύγουσα-ενάγουσα αντί να αποζημιωθεί, ενώ, σύμφωνα με αυτή την τελευταία, η αναθεώρηση της ανακληθείσας αποφάσεως ήταν αδύνατη ή ιδιαίτερος δυσχερής. Επιπλέον, η απόφαση αυτή δεν είναι αναγκαία για την επίτευξη των σκοπών του μέτρου αναδιοργάνωσης, δεν αποτελεί πλήρη επανεξέταση των υπό κρίση περιστάσεων, προσκρούει στη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη και δεν αναιρεί την υποχρέωση αποκαταστάσεως των ζημιών που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω λοιπών πλημμελειών από τις οποίες έπαυσε η αρχική απόφαση.

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2018 — Martini-Sportswear κατά EUIPO — Olympique de Marseille (M)

(Υπόθεση T-237/18)

(2018/C 221/38)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Martini-Sportswear GmbH (Annaberg, Αυστρία) (εκπρόσωπος: W. Lang, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Olympique de Marseille SASP (Μασσαλία, Γαλλία).

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση του εικονιστικού σήματος M — Υπ' αριθ. 1 238 066 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση R 1755/2017-4.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει άκυρη την από 25 Μαΐου 2017 απόφαση του τμήματος ανακοπών·
- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση, ώστε η ανακοπή να απορριφθεί·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.
-

Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2018 — IFSUA κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-251/18)

(2018/C 221/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: T. Gui Mori, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτη παράγραφος *in fine*, ΣΛΕΕ, το προσφεύγον IFSUA, το οποίο επηρεάζεται άμεσα, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει, λόγω σαφούς δυνατότητας διαχωρισμού των διατάξεων αυτών, το άρθρο 2, παράγραφος 2, και το άρθρο 9, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2018 (ΕΕ 2018, L 27, σ. 1), νοούμενου ως «κανονιστικής πράξεως» για την εκτέλεση περιοριστικών μέτρων και των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων (ΤΑC) της ερασιτεχνικής αλιείας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά του κανονισμού (ΕΕ) 2018/120 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, του οποίου ζητείται η μερική ακύρωση.

Συναφώς, το προσφεύγον διευκρινίζει ότι ζητεί την ακύρωση των προαναφερθεισών διατάξεων στο μέτρο που η εφαρμογή τους στα διάφορα είδη ερασιτεχνικής αλιείας, που συνιστούν δραστηριότητες μη υπαγόμενες στην κοινή αλιευτική πολιτική, συνεπάγεται πλήρη απαγόρευση της αλιείας του λαβρακιού (*Dicentrarchus labrax*) ισχύουσα μόνο για τους καταδυόμενους αλιείς, με συνέπεια να τίθεται σε κίνδυνο η επιβίωση της εν λόγω δραστηριότητας, αυτού καθαυτού του αθλήματος και του αντίστοιχου οικονομικού κλάδου.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτος λόγος, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 5, του άρθρου 3, στοιχείο δ', του άρθρου 4, στοιχείο δ', και του άρθρου 6, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ, καθόσον οι προσβαλλόμενες διατάξεις συνιστούν απαγορευτικά μέτρα τα οποία αφορούν ευθέως την ερασιτεχνική και αθλητική υποβρύχια αλιεία λαβρακιού, χωρίς το Συμβούλιο να διαθέτει σχετική αρμοδιότητα, έστω και συντρέχουσα.
2. Δεύτερος λόγος, που αντλείται από παράβαση, από το άρθρο 2, παράγραφος 2, και το άρθρο 9, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/120, των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον οι διατάξεις αυτές παρεκκλίνουν σαφώς από το πλαίσιο των δοτών αρμοδιοτήτων και την ιστορική του εξέλιξη.
3. Τρίτος λόγος, που αντλείται από παράβαση, από το άρθρο 2, παράγραφος 2, και το άρθρο 9, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/120, της αρχής της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων που προβλέπονται στα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω της εφαρμογής, στην ίδια εκτελεστική πράξη με την οποία ρυθμίζονται οι αλιευτικές δυνατότητες για το λαβράκι αλλά με διαφορετικά κριτήρια, διατάξεων που αφορούν τόσο την εμπορική όσο και την ερασιτεχνική αλιεία. Οι δύο αυτές κατηγορίες αλιείας, ως αποδέκτες της ίδιας δέσμης μέτρων, δεν είναι αυστηρά συγκρίσιμες μεταξύ τους.
4. Τέταρτος λόγος, που αντλείται από παράβαση, από το άρθρο 2, παράγραφος 2, και το άρθρο 9, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/120, της αρχής της αναλογικότητας κατά την εφαρμογή του άρθρου 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ. Το προσφεύγον προβάλλει συναφώς ότι, στο πλαίσιο του κανονισμού που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας διαφοράς, ο καθορισμός αλιευτικών δυνατοτήτων για το λαβράκι, τόσο για την εμπορική όσο και για την ερασιτεχνική αλιεία, αποσκοπεί στη σε μεγάλο βαθμό μείωση της θνησιμότητας του βόρειου αποθέματος ώστε να παρασχεθεί η δυνατότητα μιας μικρής αυξήσεως της βιομάζας, ο δε σκοπός αυτός είναι δυνατόν να επιτευχθεί με μέτρα λιγότερο περιοριστικά από την πλήρη απαγόρευση της υποβρύχιας αλιείας λαβρακιού. Στο πλαίσιο του λόγου αυτού, το προσφεύγον προβάλλει επίσης παράβαση των άρθρων 12, 16, 37 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/120 του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2018, σχετικά με τον καθορισμό για το 2018, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων στα ενωσιακά ύδατα, και για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη, σε ορισμένα μη ενωσιακά ύδατα, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/127 | (ΕΕ 2018, L 27, σ. 1).

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2018 — Iberpotash κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-257/18)

(2018/C 221/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iberpotash, SA (Suria, Ισπανία) (εκπρόσωποι: N. Niejahr και B. Hoorelbeke, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2018/118 της Επιτροπής, της 31ης Αυγούστου 2017, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.35818 (2016/C) (πρώην 2015/NN) (πρώην 2012/CP) την οποία χορήγησε η Ισπανία υπέρ της Iberpotash [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2017) 5877] ⁽¹⁾.
- επικουρικώς:
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που διαπιστώνεται ότι το Μέτρο 1 ενέχει κρατική ενίσχυση και διατάσσεται η έντοκη ανάκτησή της από την προσφεύγουσα και/ή
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που καθορίζεται το ποσό της παράνομης πλην συμβατής με την εσωτερική αγορά ενισχύσεως που έλαβε η προσφεύγουσα, η οποία περιέχεται στο Μέτρο 4, καθορίζεται σε 3 902 461,30 ευρώ, ενώ εκείνο της παράνομης ενισχύσεως που πρέπει να ανακτηθεί εντόκως από την προσφεύγουσα σε 3 958 109,70 ευρώ.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά της έξοδα καθώς και σε αυτά στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ από την Επιτροπή καθόσον διαπίστωσε ότι το Μέτρο 1 συνεπάγεται μεταφορά κρατικών πόρων.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ από την Επιτροπή καθόσον διαπίστωσε ότι το Μέτρο 1 παρέχει επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα στην προσφεύγουσα. Επικουρικώς, προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν καθόρισε ορθώς το ποσό της παράνομης και ασυμβίβαστης κρατικής ενισχύσεως που προκύπτει από το Μέτρο 1, εφόσον αυτή συντρέχει, κατά παράβαση του άρθρου 16, παράγραφος 1, του κανονισμού περί των διαδικαστικών κανόνων ⁽²⁾.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, επικουρικώς, παράβαση του άρθρου 16, παράγραφος 1, του κανονισμού περί των διαδικαστικών κανόνων από την Επιτροπή, όσον αφορά το Μέτρο 1, καθόσον διέταξε ανάκτηση της φερόμενης κρατικής ενισχύσεως, διότι τέτοια ανάκτηση αντιβαίνει στη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη και/ή στην αρχή της ασφάλειας δικαίου.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ από την Επιτροπή καθόσον διαπίστωσε ότι το Μέτρο 4 παρέχει επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα στην προσφεύγουσα.

5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, επικουρικός, παράβαση του άρθρου 16, παράγραφος 1, του κανονισμού περί των διαδικαστικών κανόνων από την Επιτροπή καθόσον δεν καθόρισε ορθώς το ποσό της παράνομης και ασυμβίβαστης ενισχύσεως που προκύπτει από το Μέτρο 4, εφόσον αυτή συντρέχει.

⁽¹⁾ ΕΕ 2018, L 28, σ. 25.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2018 — Zakłady Chemiczne «Siarkopol» Tarnobrzeg κατά EUIPO — EuroChem Agro (Unifoska)

(Υπόθεση T-259/18)

(2018/C 221/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zakłady Chemiczne «Siarkopol» Tarnobrzeg sp. z o.o. (Tarnobrzeg, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Kondrat, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: EuroChem Agro GmbH (Mannheim, Γερμανία).

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Unifoska — Υπ' αριθ. 015017841 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση R 1503/2017-5.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO για να την κρίνει εκ νέου·

ή

— να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να κρίνει ότι δεν συντρέχει κανένας σχετικός λόγος απαραδέκτου όσον αφορά την αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 01501784 «Unifoska» για όλα τα προϊόντα της κλάσης 1 και ότι το σήμα πρέπει να καταχωριστεί·

— να επιδικάσει τα δικαστικά έξοδα υπέρ της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001·

— Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.

Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2018 — Gruppo Armonie κατά EUIPO (mo.da)

(Υπόθεση T-264/18)

(2018/C 221/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Medri, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο mo.da — Υπ' αριθ. 16 430 035 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση R 2065/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2018 — EBM Technologies κατά EUIPO (MobiPACS)

(Υπόθεση T-272/18)

(2018/C 221/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: EBM Technologies Inc. (Ταίρει City, Ταϊβάν) (εκπρόσωποι: J. Liesegang, M. Jost, N. Lang, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «MobiPACS» — Υπ' αριθ. 16 400 061 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση R 2145/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του άρθρου 42, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2018 — Nemius Group κατά EUIPO (DENTALDISK)

(Υπόθεση T-278/18)

(2018/C 221/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nemius Group GmbH (Obertshausen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Bildhäuser, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «DENTALDISK» — Υπ' αριθ. 15 804 024 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 30ής Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση R 741/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που το EUIPO απέρριψε την καταχώριση στις κλάσεις 10 και 35, ως προς τις οποίες η καταχώριση πρέπει εξάλλου να δημοσιευθεί·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', σε συνδυασμό με άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL